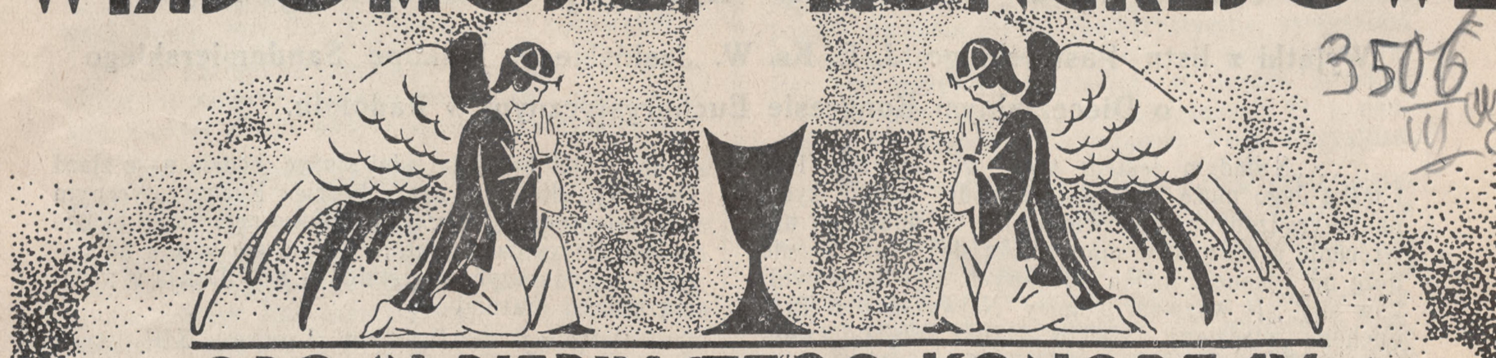
Nr. 1. Radom, Maj 1932 roku. Cena 10 gr.

WIADOMOŚCI KONGRESOWE

ORGAN PIERWSZEGO KONGRESU
·EUCHARYSTYCZNEGO DIECEZJI SANDOMIERSKIEJ·

Adres Redakcji: Radom, ul. Moniuszki 24.
Adres Administracji: Kancelarja Kościoła Opieki Najświętszej Marji Panny, Radom, ulica Sienkiewicza 13.

Od Redakcji.

Dnia 23 października ubiegłego roku J. E. Ks. Biskup W. Jasiński zaprosił przedstawicieli społeczeństwa radomskiego i wobec zebranych zapowiedział zwołanie Pierwszego Kongresu Eucharystycznego Diecezji Sandomierskiej w Radomiu. Zebrani serdecznie przyjęli wezwanie swego Pasterza, zapewniając o gotowości do współpracy.

Widząc zapał J. E. Ks. Biskup powołał komitet honorowy i komitet wykonawczy do praktycznego urządzenia Kongresu. Od tego czasu praca wre, aby to pierwsze wielkie święto Chrystusa utajonego w Najświętszym Sakramencie jaknajgodniej uczcić i jaknajwiększe owoce osiągnąć.

Kongres Eucharystyczny — **to będzie wielki zjazd z całej diecezji na narady i wspólne nabożeństwa**, byśmy sobie uprzytomnili, że mamy wśród siebie Boga, że On przebywa wśród nas i z Niego i w Nim czerpać musimy siłę do walki życiowej.

Kongres postawił sobie jako program wskazanie nam wszystkim **drogi Bożej w życiu prywatnem i publicznem, jak pracować nad pokonaniem kryzysu, przebudowaniem stosunków społecznych w narodzie polskim, nad odrodzeniem własnem w duchu Bożym.**

Narady przepojone będą modlitwą, aby to, nad czem zastanawiać się będziemy, Bóg dopomógł przeprowadzić w naszem praktycznem życiu.

Zadaniem Kongresu jest **porwanie dla Chrystusa dusz zimnych, zaniedbanych, obojętnych i skażonych błędami niewiary czy sekciarstwa.**

Kongres zapala ludzi dla Chrystusa, każe pracować na swoim odcinku dla sprawy Bożej, dla Chrystusa patrzącego z ołtarzy na trudy i życie nasze.

W całej diecezji J. E. Ks. Biskup zarządził modły na intencję Kongresu, kaznodzieje prelegenci uświadamiają ludność diecezji o znaczeniu i potrzebie Kongresu.

Nie wszędzie wszakże może dotrzeć słowo kaznodziei czy prelegenta. Tam posyłamy nasze Wiadomości Kongresowe, aby budzić zrozumienie dla tego wielkiego dzieła, nawoływać do wzięcia udziału w Kongresie i wreszcie udzielać praktycznych wskazówek dotyczących Kongresu.

Pierwszy numer Wiadomości Kongresowych wydajemy z okazji Misyj prowadzonych przez O.O. Redemptorystów w kościołach radomskich, aby Radom godnie przygotować na Kongres Eucharystyczny.

Następny numer wydamy przed Bożem Ciałem, a od ostatniej niedzieli majowej ukazywać się będą jako dodatek do pisma diecezjalnego „Siewca Prawdy". Wreszcie podczas Kongresu Wiadomości Kongresowe będą informować o naradach, postanowieniach wyniesionych z obrad i t. p.

Niechaj idą w świat Wiadomości Kongresowe, głosząc chwałę Chrystusa w Najświętszym Sakramencie i przysposabiają serca i dusze na Kongres.

Wezwanie Pasterza Diecezji na Kongres.

Wyjątki z listu Pasterskiego J. E. Ks. W. Jasińskiego, Biskupa Sandomierskiego o Diecezjalnym Kongresie Eucharystycznym w Radomiu.

... „Swiadom jestem tego, że jedynie Bóg i łaska Jego może nas podnieść do wyżyn życia nadprzyrodzonego, że utwierdzenie w dobrem i nawrócenie grzeszników mocą Bożą się odbywa, nie liczę na własne i moich kochanych współpracowników siły, ale wzywam pomocy Najwyższego. Tym duchem wiedziony, święto Boże urządzić wam pragnę, Chrystusa sprowadzić wśród nas zamierzam, Jego uwielbić, pochwalić i uczcić gorąco w gronie wszystkich mych diecezjan, chcę podczas diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego, który na 27—29 czerwca roku bieżącego do Radomia zwołuję.

Pragnę gorąco dać Jezusa duszom waszym, a dusze wasze oddać Jezusowi.

Kongres nasz będzie Eucharystycznym, którego miano pochodzi od Eucharystji Najświętszej, zwanej po polsku Najświętszym Sakramentem, a który nam pozwoli oddać publicznie zbiorową cześć całej naszej diecezji Chrystusowi Utajonemu, wysłuchać szeregu referatów i nauk na temat Boskiego Więźnia Miłości, wziąć udział w nabożeństwach przystąpić do Stołu Pańskiego, powziąć postanowienia życiowe, w stanowych sekcjach oświecić się w naszych obowiązkach, a w uroczystej procesji z Najświętszym Sakramentem złożyć publiczne wyznanie wiary i uczuć miłości dla Zbawiciela, by spełnić polecenie Apostoła Jana św.: „dajcie chwałę Bogu naszemu wszyscy słudzy Jego i którzy Go się boicie mali i wielcy“.[2])

Kongres nasz będzie Eucharystycznym, bo Eucharystja, jak mówi o Panu Jezusie św. Cyryl Jerozolimski, „cibus sum grandium“—„jestem chlebem wielkich“, wielkich dusz ofiarnych, które jedynie sprostać mogą wszelkim zadaniom chwili obecnej, jest chlebem wielkich serc, których ideały i ofiary ludzkość podźwignąć mogą i dać jej siłę do przetrwania i wytrwania.

Dzisiaj nie wielkich programów nam trzeba, bo głowy ludzkie natworzyły ich nadmiar, dzisiaj potrzebujemy katolików szczerych, gorących, zdecydowanych, którzyby do spełnienia ideałów Chrystusowych się zabrali, „Wyschło serce moje, iżem zapomniał pożywać chleba mego“ [3]) skarżyć się winna ludzkość współczesna na widok zwęglonych dusz i obojętnych serc, więc ożywić nam je trzeba Chlebem Pańskim i zasilić na życia znoje. Podzielona ludzkość staje do walki z sobą. Walki bratnie — to zjawisko codzienne, a choć krew ledwo okrzepła po ranach wielkiej wojny światowej, zawiść i brak miłości Chrystusowej do nowych jej wylewów się sposobią. Chrystus Pan i On jeden tylko może przy stole swoim Eucharystycznym zjednoczyć ludzi i ułagodzić ich wrogie uczucia.

Życia nam brak i umiejętności życia niedostaje współczesnemu człowiekowi, sam bowiem często staje się wrogiem dla siebie. Trzeba nam więc Ciała Chrystusowego, które jak mówi św. Cyryl Jerozolimski „ożywia tych, którzy Go pożywają“. Życie w biegu swem zatrzymać się nie da, ale kierunek Boży mu wytknąć możemy, byśmy „przez wiarę“ [4]) chodzili i żyli i tej idei służyć będzie nasz zjazd i obrady. Kongres nasz będzie Eucharystycznym t. j. tematem Jego prac, modłów i przejawów będzie miłość Chrystusowa, która rozlać się winna na miljony i zjednoczyć wszystkich u stóp Jezusa w uczuciu miłości bratniej.

Potępimy za Papieżem Leonem XIII „tych wyzyskiwaczy, którzy nie czynią różnicy między człowiekiem a maszyną, nadużywają bez miary osoby pracownika, by zaspokoić nienasyconą swą chciwość“, [5]) nauczymy ludzi praktycznej miłości bliźniego, umocnimy węzły rodzinne i wskażemy drogi przygotowania młodego pokolenia do życia przez Najświętszą Eucharystję.

Kongres nasz będzie Eucharystycznym, bo Boga Utajonego w Sakramencie Ołtarza obniesiemy po ulicach, wśród naszych domów, by, jak ongi Arka Przymierza, spoczywająca w domu Obededona, przyniosła błogosławieństwo Boże, tak i dzisiaj Kościołowi i Państwu, które obecnie przechodzą ciężkie chwile, sam Bóg był pomocą i pociechą. Ufajmy, bo „u Pana miłosierdzie i obfite u Niego odkupienie“, [6]) a Bóg dobry spełnił to, co przez proroka obiecał: „wspomniałem na cię, litując młodości twojej“.[7])

Kongres nasz będzie Eucharystycznym, byśmy przezeń poznali Boskiego Mistrza, który „do końca nas umiłował“ [8]), o którym Jan św. pisze: „słowa żywota wiecznego masz“ [9]). Rozważać będziemy cuda miłości Chrystusowej, która: „przyciska nas“[10]), mamy „poznać przewyższającą naukę miłości Chrystusowej“[11]), by życie nasze było napełnione „wszelką zupełnością Bożą“, czyli na wzór Zbawiciela było doskonałem. Pić mamy z kielicha Pańskiego, o którym mówi św. Cyprjan, „by myśli nasze do duchowej mądrości podniósł“.

Takie święto pracy w duchu Bożym Wam, Ukochani Diecezjanie, zapowiadam, na takie gody wzywam, a sam cel wskazany już mi wierzyć każe, że wszystko uczynicie, każdą ofiarę poniesiecie, by Zbawicielowi było dobrze między nami, a nam z Nim.

Przedewszystkiem was, Kochani Bracia Kapłani, zapraszam na „wspólną ucztę dzieci Bożych“. Wy, z powołania swego codzienni adoratorzy Zbawiciela, gdy zstępuje ze swego upoważnienia na Wasz głos w czasie ofiary Mszy św., stańć winniście w pierwszych szeregach, bo o sprawę Pańską chodzi, bo wasza świętość jest istotnym czynnikiem apostolstwa i warunkiem jego powodzenia.

Wierni wszystkich stanów na zebraniu organizacyjnem Kongresu wyrazili z zapałem gotowość do złożenia czci Panu Jezusowi, ale nas w gorącości uczuć wyprzedzić nie mogą. My, piastunowie Chrystusowi, wołajmy: „któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? utrapienie? czyli ucisk? czyli głód?... czyli prześladowanie? czyli miecz?“[12]), nikt z pewnością i nic nam nie przeszkodzi, choćby sprawa największej nawet ofiary, a gorliwość najżywszego wy-

[1]) Jon I, 6, [2])Apok. 19,5.

[3]) Ps. 101, 5. [4]) Kor. 5, 8. [5]) Enc. „Rerum Novarum“ 1891 r. [6]) Ps. 129, 7. [7]) Jer. 2, 2. [8]) Jan 13, 1,

siłku od nas wymagały, byleśmy tylko mogli przyczynić się do świętej sprawy Bożej.

Siostry zakonne zapraszam na gody Baranka bez zmazy, za Którym idąc i Którego Krew pijąc, mają „dziewictwo“ [13]) „w duchu“ Chrystusa. „Pociągnę je związkami miłości“ [14]) mówi prorok o was, do oddania Panu nietylko życia, ale i codziennej swej ofiary, byle Pan był uwielbion i pochwalon.

Jak kapłani ze swymi parafjanami, tak wy w otoczeniu waszych sierot wychowanek i wychowańców stawcie się na święto Jezusa Eucharystycznego.

Słowy Izajasza: „przygotuj stół, wyglądaj na wieży jedzących i pijących: wstawajcie książęta, pochwyćcie teraz“ [15]) wzywam na Kongres i prace przygotowawcze z nim związane Komitet Kongresu i wszystkie sekcje obradujące się do godnego urządzenia Święta Eucharystycznego. W Wasze ręce złożyłem i składam ponownie trud i owoc Bożego dzieła, by Ten, który o sobie powiedział: „kochanie moje być z synami człowieczymi“ [16]) najpierw przez was był ukochany, a przez pracę waszą, by Go ukochać mogło „pospolite ruszenie“ wiernych djecezjan moich. „Nauczycielu... na słowa twe zapuszczę sieć“ [17])—niech się stanie dewizą gorliwej i ofiarnej pracy waszej.

Zaproszenie moje do czynnej współpracy w Kongresie i na Kongres zwracam w pierwszej mierze do Radomian-katolików, którzy macie szczęście być gospodarzami tej diecezjalnej uroczystości, którzy wespół ze mną troszczyć się macie, by według myśli Bożej hołd Chrystusowi Panu składany wypadł okazale i z wielką pobożnością. „Wyznawajcie Panu miłosierdzie Jego i cuda Jego synom ludzkości“ [18]) przez oczyszczenie dusz własnych, by Bóg utajony spoczął we wszystkich sercach Radomian godnie. Ozdóbcie wasze świątynie i sale, gdzie Nasze święte obrady odbywać się będą. Domy i ulice waszego miasta odziejcie szatą odświętną, całemu miastu łącznie z Prezydjum jego nadajcie charakter uroczysty, by przyjęcie Gościa Miłości było dowodem waszej wiary i cnót, bo „godzien jest Baranek, który jest zabity, wziąć moc i Bóstwo i mądrość, i siłę, i cześć i chwałę“ [19]).

Żywy udział w pracach Kongresu jest waszym zaszczytem, a ma on być zgodny ze wskazówkami Komitetu, jak zresztą cała praca harmonijnym ze społem. Domy wasze otwórzcie na dni Kongresu dla braci waszych, przybyłych z djecezji, a staropolska gościnność niech ma swe zastosowanie.

Jako Pasterz diecezji zwracam się ze swem zaproszeniem do wszystkich wiernych, których Bóg mej pieczy i trosce powierzył, byście mi pomogli te gody Chrystusowe odbyć z całym pietyzmem, byście się stawili do Radomia na Kongres, komu tylko zdrowie i warunki pozwolą.

Przedewszystkiem bractwa i organizacje katolickie, przedstawicielstwa parafji, kompanje kościelne, chóry śpiewacze i orkiestry parafjalne, które pragną widzieć blisko Chrystusa, niech się stawią.

Ze szczególnem zaproszeniem zwracam się do inteligencji miejskiej i wiejskiej, której Bóg czołowe posterunki w narodzie powierzył, by pomni na to „komu Bóg więcej dał, więcej od niego się należy“, stanęli pierwsi na apel Chrystusowy i nie odstępowali zaszczytnego miejsca przy Chrystusie, społecznie niższym od siebie, bo te ustępstwa prowadzą do indeferentyzmu—tego kalectwa duchowego, którego skutki grożą ruiną duchową doczesną i wieczną.

Za wami błagam Boga: „Ojcze święty zachowaj ich w imię Twoje, których mi dałeś“ [20]). Młodzież katolicką i dzieci pragnę oglądać najbliżej Chrystusa, bo tam ich miejsce, jeśli życie wasze ma być pociechą naszą i szczęściem waszem.

Stawmy się wszyscy, owiani duchem wiary, ożywieni miłością Bożą, przygotowani Sakramentem pokuty na nasze Święto Eucharystyczne, by czystem sercem zjednoczyć się z Panem, a tem samem byśmy byli wszyscy, „stateczni w drodze Pańskiej i w prawdzie umysłu i w umiejętności“ [28]) i obudzili w sobie życie z Chrystusem i dla Chrystusa.

Wszak wszyscy pragniemy dobra rzeczywistego, a ono tylko w Bogu znalźć można, to też dusze wierne i prawe znają i powtarzają Izajaszowe wyznanie: „Panie! czekaliśmy na Cię i Imię Twoje i pamiątka Twoja w żądzy duszy“.[29]) Więc „otwórzcie mi bramy sprawiedliwości“ [30]) upominam was, moi Ukochani, w imieniu Chrystusa Pana, a zstąpi Pan chwały do nas i da nam osiągnąć spełnienie pragnień naszych.

Ufam w pomoc Najwyższego, dla którego gody Eucharystyczne gotuję, że sprowadzą one przeobfite łaski dla nas wszystkich, że zło zcześnie z ziemi naszej, że wiara nasza się umocni, że zaznamy pokoju dusz i doznamy błogosławieństwa Bożego w pracach naszych.

Chrystus Utajony, a uwielbiony przez nas, złagodzi nasze biedy, otoczy Kościół św. Swą opieką a odrodzonej Najjaśniejszej Rzeczypospolitej da dużo szczęścia i chwały.

„Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa z wami. Miłość moja z wami wszystkimi w Chrystusie Jezusie. Amen“. [31])

Dan w Randomierzu, 16 lutego 1932 r.

[28]) Ekkl. 5, 2. [29]) Iz. 26. 8. [30]) Ps. 117, 19. [31]) I. Kor. 16, 23-24

Módl się na intencję Kongresu: o pogodę, liczny udział w kongresie, natchnienie dla uczestników w kongresie.

Złóż ofiarę na Kongres Eucharystyczny.

Ofiare przyjmują kancelarje parafjalne i Bank Spółek Zarobkowych Radom, plac 3 Maja.

Misje święte jako wstęp do Kongresu.

Misje w Radomiu we wszystkich kościołach parafjalnych odbywają się jako przygotowanie do Kongresu Eucharystycznego misje. Misje dobrych umocnią, słabych wesprą, złym drogę poprawy wskażą.

Tym owieczkom zbłąkanym, tym synom marnotrawnym, tym gwałcicielom praw Bożych ludzkich, ukażą misję Boga, Ojca Miłosiernego, który przyjmie zbłąkane dusze ludzkie i otoczy opieką i rany zagoi — a te dusze, nawrócone i nowem życiem obdarzone, będą mogły w czasie tegorocznego kongresu — z czystem sercem hołd oddać Bogu utajonemu i zaczerpnąć otuchy i sił do pracy nad rozbudową Królestwa Bożego.

Misje istnieją na świecie już bardzo dawno. Ileż to razy Bóg przed narodzeniem Chrystusa posyłał proroków do ludu wybranego a nawet do pogan w tym celu, by pracowali nad umocnieniem w duszach wiary w Boga Jedynego, by prowadzili iudzi do zjednoczenia z Bogiem.

Znamy imiona wielkich proroków: Izajasza, Jeremjasza, Ezechjela, Daniela, oprócz nich było wielu, którzy mniej pism zostawili po sobie, a byli i tacy, co prosząc, którzy nie spisywali swych nauk, a tylko ustnie ludzi nauczali prawd o Bogu,

Nauczanie proroków które miało na celu zjednoczenie ludzi z Bogiem to były misje.

Posłuchajmy jak głosi swoją naukę misyjną jeden z wielkich proroków Izajasz: „Słuchajcie niebiosa a weźmij w uszy ziemio, albowiem Pan mówi: wychowałem synów i wywyższyłem, a oni mną wzgardzili. Poznał wół Pana swego i osioł żłób Pana swego, a Izrael mnie nie poznał, a lud mój nie zrozumiał. Biada narodowi grzesznemu, ludowi nieprawością obciążonemu, nasieniu złemu, synom występnym, opuścili Pana, bluźnili świętego Izraelowego, odwrócili się wstecz. Na czemże was mam więcej karać, którzy pomnażacie przestępstwa. Każda głowa chora, a każde serce żałosne. — (Iz. I 1—5).

Omyjcie się, czystymi bądźcie, odejmijcie złość zamysłów waszych z przed oczu moich, przestańcie źle czynić, uczcie się dobrze czynić, szukajcie sądu, wspomagajcie uciśnionych, czyńcie sprawiedliwość sierocie, brońcie wdowy. (Iz. I 16—17).

Tak wszyscy prorocy wołali, a ich nauki były przygotowaniem na przyjście Chrystusa, który miał ukazać ludziom nagrodę nawrócenia, miał ukazać jakie to będzie zjednoczenie z Bogiem. Ostatnim z proroków i najwiekszym z proroków był św. Jan Chrzciciel: A we dni one przyszedł Jan Chrzciciel, każąc na puszczy żydowskiej ziemi, mówiąc: Czyńcie pokutę, albowiem przybliżyło się Królestwo niebieskie, (Mat. III 1—2).

Jan Chrzciciel był największym misjonarzem— bo pierwszą naukę misyjną publiczną rozpoczął o Chrystusie i wskazał Mesjasza, mówiąc: Oto Baranek Boży, oto, który gładzi grzechy świata.

I począł Chrystus głosić nauki misyjne; część z tych nauk jest zapisana w księgach świętych Nowego Testamentu.

Cel nauki Chrystusowej to nawrócenie grzeszników, pojednanie ich z Bogiem, i założenie Kościoła, który aż do skończenia świata będzie wysyłał swoich misjonarzy.

Pan Jezus nawołuje do pokuty: „Pokutę czyńcie, albowiem przybliżyło się Królestwo Niebieskie (Mat. IV.17)—tak zawsze czynili misjonarze i czynić będą.

Pan Jezus opowiada o Bogu miłosiernym w przypowieści o synu marnotrawnym, co z żalem wraca do ojca swego — to robią misjonarze, nawołując do spowiedzi, która będzie oczyszczeniem z grzechów.

Pan Jezus, w przypowieści o bogaczu niemiłosiernym i ubogim Łazarzu, mówi o karach dla tych, co drogą bożych przykazań kroczyć nie chcą—i misjonarz przedstawia zatwardziałemu grzesznikowi karzącą dłoń sprawiedliwości Stwórcy świata...

Kościół Katolicki, ustanowiony przez Chrystusa, jest misjonarzem, przez swoich kapłanów i biskupów i Najwyższego Pasterza, Ojca świętego.

Do czego ludzi te wszystkie misje przygotowują?

Chrystus przy końcu swej pracy misyjnej w Wielki Czwartek okazał jaki jest cel misji—zjednoczenie z Bogiem w Komunji św.—Chrystus Syn Boży, Bóg Człowiek jednoczy się z nami ściśle. Prorocy Starego Testamentu, mówiąc o zjednoczeniu z Bogiem, nie przeczuwali, jak na ziemi dusze kochające Boga, będą mogły z Nim się zjednoczyć.

— „Pożądaniem, pożądałem pożywać tę paschę z wami—pierwej niźlim cierpiał (Łk. XXII.15).

Misjonarz katolicki po trudach swej pracy pożąda, by jaknajwięcej ludzi zjednoczyło się z Chrystusem w Komunji św., by jaknajdłużej uczęszczali do Stołu Pańskiego...

I Kongres Eucharystyczny już się w duszach rozpocznie po misjach, bo chwała Chrystusa na ulicach miasta w czasie uroczystych procesyj i nabożeństw, bo chwała Chrystusa na zebraniach, rozszerzeniu i ugruntowaniu Królestwa Bożego, poświęconych—musi rozpocząć się w głębi duszy ludzkiej. Nie wieleby pomogły procesje, nabożeństwa, rezolucje—gdyby dusze ludzkie z Bogiem łączność zerwały i nie chciały serc swoich odmienić.

Gorliwe uczęszczanie na misje, mocna chęć poprawy, odmiana życia, częsta, a nawet codzienna Komunja św. po misjach — dadzą nam pewność, że prace nad przygotowaniem Kongresu, udział w samym Kongresie nietylko będzie piękną manifestacją, ale przyniosą wielką chwałę Bogu, a nam znękanym wleją do duszy ożywcze siły, z któremi pójdziemy w życie, aby stać na straży rodziny chrześcijańskiej i społeczeństwa chrześcijańskiego.

Częsta Komunja jako skutek misyj.

Dzień nawiedzenia pańskiego bliski. Wkrótce Chrystus Eucharystyczny stanie wśród ludu swego, by doświadczyć jego wiary, tchnąć weń nową nadzieję i napełnić go niezliczonymi darami i łaskami.

Gdy przed wiekami Zbawiciel miał się ukazać publicznie, by głosić swą boską naukę, Jan św., gotował drogę pańską", to jest przygotowywał serca i umysły ludzkie do godnego przyjęcia „dobrej nowiny", podobnie dziś wysłańcy Chrystusowi O.O. Redemptoryści, w podjętych przez się pracach misyjnych, nawołują wiernych do przygotowania mieszkania Niebiańskiemu Gościowi.

Kto bierze udział w tych świętych ćwiczeniach, w duszy tego niewątpliwie rozpali się gorące pragnienie odnowienia serca, usunięcia wszystkiego, co może stać na przeszkodzie do podobania się Chrystusowi, i połączenia się z Nim trwałym związkiem miłości. Działanie misyj najdoskonalszy skutek odniesie w tych duszach, które zrozumieją, że miłość P. Jezusa, uwidoczniona w Eucharystji, jest jedyną wartością, dla której żyć i umrzeć jest szczęściem człowieka, oraz zapragną jak najczęstszego łączenia się z Nim w Komunji św.

Wielu jest katolików, którzy przez całe życie, nic wiedzieć nie chcą o Chlebie Eucharystycznym. Inni przychodzą do świątyni pańskiej, aby nań popatrzeć w czasie Mszy św., ale w uczcie eucharystycznej udziału nie biorę, wszyscy zaś prawie pożywają ten Chleb za mało i za rzadko. Z tego zaniedbania wynikł głód duszy, który wprowadził na ludzkość: osłabienie wiary, zachwianie zasad, a stąd zanik silnych charakterów, zdziczenie, spoganienie świata. Jeśli tedy świat ma wyzdrowieć, jeśli sprawiedliwość i miłość mają znów zapanować w łonie ludzkości, to musi się ona koniecznie, sercem całem zwrócić do źródła zdrowia i życia, do Najśw. Sakramentu.

Częsta Komunja św. była najważniejszem źródłem, z którego moc i siłę wytrwania w wierze czerpali pierwsi chrześcijanie i męczennicy. Gdy z biegiem czasu pierwotna gorliwość w wierze osłabła, zwyczaj częstej, codziennej Komunji św. zaczął stopniowo zanikać.

Wreszcie — Ojciec św. Pius X wydał w r 1905 dekret, w którym określił warunki częstej i codziennej Komunji św., zalecając ją wszystkim wiernym, jako praktykę, a do zbawienia człowieka najskuteczniejszą. Według tego dekretu częsta i codzienna Komunja św. dozwolona jest wszystkim wiernym każdego stanu i zawodu.

Do godnego przyjęcia częstej Komunji św. wystarcza mieć sumienie wolne od grzechu ciężkiego i szczerą wolę niepopełniania go nigdy; ci bowiem, którzy mają stałe takie postanowienie, pozbędą się przez częstą Komunję św. również grzechów powszednich i przywiązania do nich.

Z częstej Komunji św. płyną na świat niezliczone korzyści: pobudza Ona wciąż na nowo ducha ofiary i miłości, która na pierwszym planie stawia szczęście drugich, a potem dopiero myśli o szczęściu własnem; która szczęścia swego szuka raczej w sumiennem spełnianiu swych obowiązków, niż w dogodzeniu ambicjom i ziszczeniu swych osobistych pragnień. W naszych czasach wrogowie Kościoła coraz zuchwalej usuwają Boga z życia publicznego, ze szkół, z uniwersytetów, z parlamentów. Potrzeba więc ludzi o silnych przekonaniach i nieustraszonem męstwie, którzyby wspierali biskupów w walce o zachowanie w narodzie wiary św. i moralności chrześcijańskiej.

Najbardziej jednak potrzebna częsta Komunja św. dorastającej młodzieży, która na każdym kroku chłonie w duszę swą jad brudu moralnego. Przyjaciele młodzieży, jeżeli naprawdę chcą uratować ją od strasznych następstw zmysłowości, powinni sercem całem współdziałać z Kościołem, gdy on przez częstą Komunję św. pragnie rozniecić w duszach młodzieńczych wielki ogień miłości Bożej, który jedynie ma moc stłumienia ognia namiętności, oczyszczenia serca z zabójczych zarazków nieczystości. Przywiedzmy do Stołu Pańskiego zepsutą młodzież dzisiejszą, a stanie się ona wkrótce kwiatem niewinności; zbliżmy do Sakramentu Ołtarza rodzinę, a stanie się wkrótce ogniskiem cnót najwznioślejszych, rozpowszechnijmy zwyczaj częstej i codziennej Komnnji św. na całym świecie, a uczynimy go przedsionkiem nieba.

Ktokolwiek pragnie posiąść trwały pokój, siłę do znoszenia ciężarów życia, moc do walki z pokusami—niech z wiarą przystępuje jaknajczęściej do Chrystusa Eucharystycznego, lekarza naszych słabości, a doświadczy na sobie prawdziwości słów Jego: „Jam jest chleb żywota: kto do mnie przychodzi, łaknąć nie będzie" (Jan 6, 34).

MODLITWA

na intencję Kongresu Eucharystycznego Djecezji Sandomierskiej w Radomiu.

Panie Jezu Chryste, który skarby miłości Twej względem ludzi otwierając, Sakrament Najświętszej Eucharystji ustanowiłeś, daj nam, błagamy, byśmy ukochane Twe Serce miłować i tak wielkiego Sakramentu godnie używać mogli. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

MÓDL SIĘ o NAWRÓCENIE GRZESZNIKÓW na KONGRESIE,

aby przystąpili do Sakramentów świętych i pojednali się z Bogiem.

Wielkie Postacie Eucharystyczne.

Czciciel Przenajświętszego Sakramentu Błogosławiony Piotr-Juljan Eymard.

Od zaczątków ery naszej i przez wszystkie wieki, Kościół Chrystusowy pomnażał liczbę swych świętych, których wybitne cechy doskonale dostosowane były do potrzeb duchowych epoki, w której Opatrzność kazała im żyć i działać.

W ubiegłym stuleciu, rozkwitło nabożeństwo ku Najświętszemu Sakramentowi, do czego w dużej mierze przyczyniły się Kongresy Eucharystyczne, tak że ostatnie lata słusznie mogą być zwane erą czci Pana Jezusa Ukrytego pod sakramentalnemi postaciami. To też w tym okresie słusznem było i potrzebnem by zjawił się człowiek, który stałby się poprostu apostołem tego nabożeństwa. Takim apostołem z Bożej łaski był ks. Piotr Juljan Eymard, który założył dwa zgromadzenia zakonne jedno męskie, drugie kobiece, poświęcone specjalnej czci Najśw. Sakramentu i kilka bractw, w ten sposób przygotowując grunt dla Kongresów Eucharystycznych.

Błogosławiony ks. Eymard ujrzał światło dzienne w dniu 4 lutego 1811 roku w mieście Mure nad Izerą we Francji. Po matce odziedziczył specjalną cześć ku Przenajświętszemu Sakramentowi, to też mając lat pięć, już pragnął być księdzem, a często go znajdowano w kościele u stóp tabernakulum. Gdy raz znaleziono go na stołeczku za ołtarzem, w miejscu odpowiadającem tabernakulum, i zapytano co tam robił odparł: „Jestem blisko Jezusa i słucham Go".

To też mimo rozlicznych trudności został księdzem w roku 1834. Jako kapłan, służył Bogu w zakonie Marjanów przez lat pięć, lecz zawsze pragnął uczynić coś wyłącznego ku czci Przenajświętszego Sakramentu.

W dzień Bożego Ciała w 1845 r. ks. Eymard otrzymał w duszy wezwanie do specjalnej służby dla Eucharystycznego Pana. Ostrożnie i przezornie poddawał błogosławiony ks. Eymard to powołanie pod decyzję twej władzy duchowej, lecz gdy dwukrotne objawienie się mu Matki Najświętszej potwierdziło wolę Bożą, przystąpił ks. Eymard w roku 1896 do założenia Zgromadzenia Przenajświętszego Sakramentu, któremu dał hasło: „Niech będzie czczony i wychwalany Przenajświętszy Sakrament społecznie i po całym świecie".

W r. 1860 w Anvers założył Zgromadzenie Służek Najśw. Sakramentu, nadając mu podobną regułę i ducha.

Całem życiem szerzył wezwanie: „Jezus jest wśród nas — a więc wszyscy do Jego stóp". W tym celu założył dla wszystkich wiernych bractwa Przenajśw. Sakramentu, a dla kapłanów stworzył „Zgromadzenie księży—czcicieli". Wszystkim swym dzieciom duchownym dał za Matkę Maryę, pod nazwą Królowej od Przenajświętszego Sakramentu.

W ten sposób pracował w winnicy Pańskiej ten niestrudzony czciciel Eucharystji, a gdy po jego śmierci cudowne nawrócenia i uzdrowienia potwierdziły ogólną opinję świętobliwości, Ojciec św. Pius XI przychylił się do prósb dzieci duchowych zmarłego kapłana i podniósł go do godności błogosławionego w dniu 12 lipca 1925 roku.

Tak nagradza ukryty Zbawiciel tych, co Mu są wierni i całą duszą oddani.

Odpusty i łaski duchowe

udzielone z okazji kongresów eucharystycznych przez J. Ś. Papieża Piusa XI.

I. DLA UCZESTNIKÓW KONGRESU.

I. Odpust zupełny przy zwykłych warunkach (spowiedź, Komunja św., modlitwa w intencji Ojca św.) 1) za nawiedzenie kościoła lub kaplicy, 2) za udział w procesji uroczystej i 3) za otrzymane błogosławieństwo papieskie.

II. Odpust 7 lat i 7 kwadragen: 1) za modlitwę nawet krótką przed wystawionym Najśw. Sakramentem, 2) za każdorazowe wzięcie udziału w nabożeństwach i zebraniach Kongresu.

III. Odpust 100 dni. Za wszelką czynność dla kongresu, wykonaną w duchu pokuty.

INNE ŁASKI.

1. Kapłani, biorący udział w Kongresie, przez wszystkie dni Kongresu mogą odprawiać Mszę świętą o Najświętszym Sakramencie. 2. Suma pontyfikalna w niedzielę również może być o Najświętszym Sakramencie. 3. Podczas adoracji nocnej o północy można odprawiać Mszę świętą i obecnych komunikować. Kapłani obecni na adoracji nocnej mogą po północy odprawiać Msze święte. 4. Pacierze kapłańskie odmówione podczas adoracji nocnej zastępują pacierze w domu. 5. Uczestnicy Kongresu mogą korzystać z dyspensy od wstrzemięźliwości, w piątek

2. DLA TYCH, KTÓRZY w DUCHU ŁĄCZĄ SIĘ Z KONGRESEM.

I. Odpust zupełny raz jeden w czasie Kongresu przy zwykłych warunkach (spowiedź, Komunja święta, nawiedzenie kościoła lub kaplicy, modlitwa w intencji Ojca świętego) dla tych, którzy dla słusznych przeszkód nie mogą wziąć udziały w Kongresie, ale z takowym w duchu się łączą.

II. 300 dni odpustu każdorazowo za wszelką mod itwę, jałmużnę, pomoc wyświadczoną na rzecz kongresu.

Zachęcaj bliskich do wzięcia udziału w kongresie - rozpowszechniaj „Wiadomości Kongresowe". Ten numer podaj bezrobotnemu, który niema pieniędzy na kupno, niechaj i on się dowie o kongresie.

Prace przygotowawcze do Kongresu.

Już od kilku lat wśród duchowieństwa diecezji sandomierskiej omawianą była sprawa zwołania diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego, któryby wzmocnił nasze życie religijne.

Urzeczywistnieniem duchowieństwa i wiernych pragnień zajął się J. E. Ks. Biskup W. Jasiński. Dnia 23 października 1931 roku na zebraniu katolików miasta Radomia J. E. Ks. Biskup ogłosił zwołanie diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego w dniach 27—29 czerwca 1932 roku.

W celu zorganizowania kongresu J. E. Ks. Biskup powołał komitet honorowy oraz komitet wykonawczy, którego zadaniem jest praktyczne urządzenie Kongresu.

Członkami komitetu wykonawczego są prezesowie poszczególnych komisyj a więc: muzycznej—p. M. Glogier, finansowej—dyr. A. Lessel, dekoracyjnej inż. E. Mickiewicz, mieszkaniowej pułk. S. Jażdżyński, żywnościowej—p. pułk. G. Kawiński, przyjęć—ks. kan. dr. W. Kosiński, referatowej—ks. prałat dr. E. Górski, propagandowej—ks. kan. K. Sykulski, nabożeństw—ks. mag. S. Kiersztajn, sanitarnej—doktór S. Dutkowski, budowlanej—inż. T. Soczyński, porządkowej Z. Przyjałkowski, prasowej—ks. dr. S. Grelewski. Wkrótce zorganizowaną będzie jeszcze komisja komunikacyjna.

Przewodniczącym komitetu wykonawczego wybrano p. dyr. E. Mickiewicza, sekretarzem ks. dr. S. Grelewskiego, a na Sekretarza generalnego Kongresu J. E. Ks. Biskup powołał ks. prałata D. Ściskałę.

Pierwsze zebranie komitetu wykonawczego odbyło się dnia 24 października 1931 roku pod przewodnictwem J. E. Ks. Biskupa.

Od tego czasu poszczególne komisje rozpoczęły wyznaczoną sobie pracę.

1. Komisja muzyczna.

Przewodniczący komisji muzycznej p. M. Glogier zwołał zebranie przedstawicieli zespołów śpiewaczych i muzycznych na którem zorganizowano wielki chór kongresowy w czterech grupach kierowany przez p.p.: inż. B. Egiejmana, Z. Mroczka, T. Dalewskiego i S. Wrocławskiego.

Następnie zorganizowano specjalną orkiestrę z sił amatorskich przy pomocy p.p. D. Kozłowskiego i A. Więckowskiego. Próby prowadzi ks. dr. H. Błasikiewicz, prof. Seminarjum Duchownego w Sandomierzu.

Na czas Kongresu komisja muzyczna przygotowuje wielki koncert religijny w specjalnie budowanej na kongres hali.

Komisja muzyczna poleciła szkołom i chórom całej diecezji przygotowywać mszę św. gregorjańską „De Angelis", która ma być śpiewana podczas końcowego nabożeństwa oraz zajmuje się zorganizowaniem chórów i muzyki podczas nabożeństw w poszczególnych kościołach radomskich w czasie Kongresu.

2. Komisja budowlana.

Komitet wykonawczy zastanawiając się nad urządzeniem kongresu przekonał się, że niema w Radomiu wielkiej hali na posiedzenia plenarne i wielki koncert religijny. Powzięto śmiały projekt wybudowania specjalnej hali na czas kongresu, któraby jednocześnie byłaby pomnikiem tej wielkiej uroczystości.

W celu zrealizowania projektu powołano komisję budowlaną na czele, której stanął p. inż. T. Soczyński architekt miejski.

Plany budowy opracował p. arch. Prokulski. W obecnej chwili przystąpiono już do budowy hali, która stanie przy ulicy Żelaznej. W hali, będzie przeszło 4,000 miejsc siedzących.

3. Komisja prasowa.

Wielką uroczystość diecezjalną jaką będzie Kongres Eucharystyczny należało odpowiednio przygotować. W tem celu pastanowiono wydać zaraz szereg broszur, ulotek kongresowych. Do tego powołano komisję prasową. Na czele stanął ks. dr. S. Grelewski.

Komisja ogłosiła konkurs na żetonik kongresowy, afisz, winietki do wydawnictw kongresowych i obrazek.

Przyjęto projekt żetonika wykonany przez M. Ożarowskiego ucznia Szkoły Technicznej z Radomia, afisz p. J. Pietraszewskiego, winietki i obrazek p. M. Brzezickiego.

Komisja prasowa wydaje wielki kolorowy afisz kongresowy, obrazek pamiątkow,y ulotki propagandowe, czasopismo pod tytułem „Wiadomości Kongresowe" pieśni religijne, programy i przygotowuje materjał do wydania pamiętnika Pierwszego Kongresu Eucharystycznego.

Przy komisji stworzono 3 sekcje: redakcyjną, ogłoszeniową i kolportażową.

4. Komisja propagandowa.

Pod przewodnictwem ks. kan. K. Sykulskiego z Końskich komisja propagandowa do której zaproszono przedstawicieli poszczególnych dekanatów oraz wybitnych działaczów świeckich wzięła sobie za zadanie wzbudzenia żywem słowem zainteresowania wśród szerokich warstw diecezji sandomierskiej.

Dnia 27 kwietnia odbyło się zebranie, na którem opracowano plan działalności.

5. Komisja dekoracyjna.

Na czele tej komisji stanął p. dyr. E. Mickiewicz. Powołał on prawie wszystkich inżynierów i architektów z Radomia, którzy opracowują plan dekoracji miasta na czas Kongresu.

Balkony, słupy telegraficzne i domy ubrane będą zielenią. Komisja wybuduje bramy tryumfalne na powitanie J. E. Ks. Biskupa Pasterza Diecezji i znakomitych gości przybywających na Kongres oraz ołtarz na placu Jagiellońskim.

Kościoły iluminowane będą w czasie Kongresu reflektorami. Komisja dekoracyjna zachęca do nabywania afisza kongresowego w celu przybrania balkonów, oraz do przybrania domów we flagi państwowe i papieskie.

Wielki afisz kongresowy naklejony na tekturze kosztował będzie 2.50 groszy. Nabywać można w biurze komisji prasowej kancelarja Parafji Opieki Najświętszej Marji Panny.

6. Komisja mieszkaniowa.

Pod sprężystem przewodnictwem p.pułk. S. Jażdżyńskiego wydała odezwę do obywateli miasta Radomia z prośbą o zgłoszenie wolnych pojedyńczych i zbiorowych mieszkań. Przygotowuje zbiorowe noclegi w nieczynnych fabrykach, lokalach szkolnych i stodołach na przedmieściach miasta Radomia.

7. Komisja nabożeństw.

Opracowywuje szczegółowy projekt nabożeństw kościelnyeh w czasie Kongresu, porządek spowiedzi, Komunji św., asysty podczas nabożeństw. Wszystko, co jest związane z nabożeństwami kościelnemi.

Komisją kieruje ks. mag. S. Kiersztajn.

8. Komisja referatów.

Bardzo ważnym działem Kongresu a mianowicie sprawą opracowania tematów obrad na czas Kongresu oraz wyborem prelegientów i kaznodziejów podczas Kongresu zajął się ks. dr. E. Górski, radca Kurji Diecezjalnej i profesor Seminarjum Duchownego. Prace komisji w obecnej chwili są już prawie na ukończeniu.

9. Komisja finansowa.

W celu dostarczenia środków na urządzenie Kongresu powołano komisję finansową, na czele której stanął p. dyr. Lessel. Komisja rozesłała listy do wszystkich komitetów parafjalnych zwróciła się do władz samorządowych z prośbą o zasiłek na rzecz Kongresu, zorganizowała zbiórkę pieniężną na terenie Radomia, oraz prowadzi rachunkowość związaną z kongresem.

Ofiary na Kongres składać można w kancelarjach parafjalnych i Banku Spółek Zarobkowych w Radomiu, Plac 3 Maja.

10. Komisja porządkowa.

Zadaniem jej jest opieka nad porządkiem w mieście podczas kongresu, a w szczególności podczas wielkiej procesji kongresowej i nabożeństwa końcowego, które się odbędzie na Placu Jagiellońskim.

11. Inne Komisje.

Prace przygotowawcze do Kongresu prowadzą jeszcze: komisja przyjęć, której zadaniem będzie zajęcie się dostojnikami kościelnymi i świeckimi, sanitarna opiekę lekarską, żywnościową, dostarczeniem taniego pożywienia przybyłym pontnikom.

Kiedy ustalone będą wszystkie kwestje, związane z Kongresem, co nastąpi już w niedalekiej przyszłości, ogłosimy w Wiadomościach Kongresowych, program Kongresu i regulamin obowiązujący podczas Kongresu.

Opieka lekarska podczas Misyj św.

W dniu 17 kwietnia przy kościele Opieki Najświętszej Maryi Panny zostało zorganizowane Pogotowie Ratunkowe.

Podręczną apteczkę ofiarował p. F. Łagodziński, właściciel apteki w Radomiu.

Pierwszej sanitarnej pomocy udzielają kolejno pp.: Kwiatkowska, Potkańska, Hajdakówna, Kwiatkowska, Dłużewski, Zgrzebnicki, Czarnecki, Dębowski. W czasie Misyi św. dyżurowały sanitarjuszki Polskiego Czerwonego Krzyża pp.: Ryters, Owczarkówna, Bogdanowiczówna, Radziejowska, Krzyżanowska, Sokołowska, Lipczyńska, Szlezyngierówna.

Pomocy udzielono do dnia 7 maja 23 osobom.

Podczas kongresu pamiętaj zwiedzić wystawę religijną.

ODEZWA

Komitetu Wykonawczego Diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego do Obywatli m. Radomia.

„Domy wasze otwórzcie na dni Kongresu dla braci waszych, przybyłych z diecezji, a staropolska gościnność niech ma w Radomiu swe zastosowanie.

Domy i ulice waszego miasta odziejcie w szatę odświętną! Całemu miastu nadajcie charakter uroczysty, by przyjęcie Eucharystycznego Gościa było dowodem Waszej wiary i cnót.“

Tak pisze w swem orędziu do mieszkańców naszego miasta Pasterz Diecezji J. E. Włodzimierz Jasiński zwołując do Radomia Pierwszy Kongres Eucharystyczny Diecezji Sandomierskiej.

Obywatele miasta Radomia doskonale rozumieją zaszczyt, jaki ich spotyka, że w ich murach gościć będzie kongres całej diecezji, że do nich przybędą dziesiątki tysięcy uczestników z biskupami i dostojnikami świeckimi z całej Polski. Dlatego napewno nietylko nadadzą całemu miastu odświętny wygląd przez dekorację domów, ulic i balkonów, lecz otworzą naoścież swe mieszkania na przyjęcie gości kongresowych.

Komitet wykonawczy, licząc na przychylność obywateli naszego miasta, powołał specjalną komisję mieszkaniową w celu regulowania przydziału mieszkań dla uczestników kongresu.

Niniejszem Komitet wykonawczy apeluje do obywateli miasta, aby zechcieli już obecnie zgłaszać mieszkania pojedyńcze i zbiorowe na czas trwania Kongresu Eucharystycznego, to jest od 27—29 czerwca b. r. w biurze mieszkaniowem kongresu przy ul. Traugutta 57 (dawniej Długa) telefon 30-30 w godzinach od 8 rano do 1 po południu i od 5 po południu do 7 wieczorem.

Komitet Wykonawczy.

PROGRAM MISYJ św. w RADOMIU.

Niedziela 8 maja:

godz. 6 rano — prymarja bez nauki.
„ 7 „ — Msza św. Kom. św. generalna matek.
„ 11 „ — suma i nauka.
„ 4 po poł. — różaniec.
„ 4½ „ — nauka.
„ 5 „ — majowe nabożeństwo

Poniedziałek 9 maja:

godz. 6 rano — prymarja i nauka.
„ 9 „ — suma i nauka.
„ 4½ po poł. — różaniec.
„ 5 „ — nauka.
„ 6 „ — majowe nabożeństwo.

Wtorek 10 maja:

godz. 6 rano — prymarja i Komunja św. generalna panien.

(Spowiedź panien)

Od 10 do 15 maja Misje dla mężczyzn

godz. 9 rano — suma i nauka dla wszystkich mężczyzn.
„ 5½ po poł. — różaniec.
„ 6 „ — nauka.
„ 7 „ — majowe nabożeństwo.
„ 7½ „ — nauka stanu dla młodzieńców.

Bierzmowanie.

J. E. Ksiądz Biskup Sufragan Paweł Kubicki będzie bierzmował uczestników misyj radomskich we wtorek dnia 10 maja o godz. 4 po południu w kościele Marjackim ze wszystkich parafij radomskich.

Środa 11 maja:

godz. 6 rano — prymarja i nauka.
„ 9 „ — suma i nauka.
„ 5½ po poł. — różaniec.
„ 6 „ — nauka.
„ 7 „ — majowe nabożeństwo.
„ 7½ „ — nauka stanu dla ojców.

(Spowiedź młodzieńców)

Czwartek 12 maja:

godz. 6 rano — prymarja i nauka.
„ 9 „ — suma i nauka.
„ 5½ po poł. — różaniec.
„ 6 „ — nauka.
„ 7 „ — majowe nabożeństwo.

(Spowiedź młodzieńców.)

Piątek 13 maja:

godz. 6 rano — prymarja i Komunja św. generalna młodzieńców.
„ 9 „ — suma i nouka
„ 5½ po poł. — różaniec.
„ 6 „ — nauka.
„ 7 „ — majowe nabożeństwo.

Sobota 14 maja:

godz. 6 rano — prymarja i nauka.
„ 9 „ — suma i nauka.
„ 5½ po poł. — różaniec.
„ 6 „ — nauka (ofiarow. się Matce Najśw.).
„ 7 „ — majowe nabożeństwo.

(Spowiedź mężczyzn)

Niedziela 15 maja, Zielone Świątki.

godz. 6 rano — prymarja bez nauki.
„ 7 „ — Msza św. i Komunja św. generalna dla mężczyzn.
„ 11 „ — suma i nauka.
„ 4 po poł. — Postawienie Krzyża misyjnego, ostatnie kazanie, błogosł. papieskie — majowe nabożeństwo — Te Deum laudamus z procesją.

Misje św. odbywają się równocześnie w trzech kościołach parafjalnych:

1 św. Jana, 2. Marjackim i 3. Serca Jezusowego na Glinicach.

Korzystajmy wszyscy w dniach misyjnych ze sposobności, by uleczyć dusze, podnieść znękane serca, pojednać się z Bogiem i przygotować się godnie na Kongres Eucharystyczny.

X. X. Proboszczowie Radomscy.

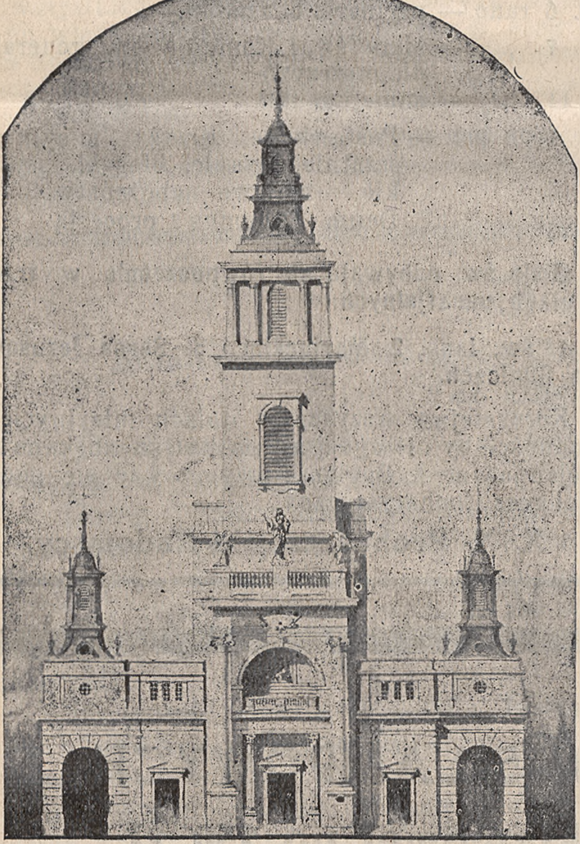
Poświęcenie kamienia węgielnego

pod nowy kościół na Glinicach.

W udekorowanej bramie na placu budowy powitał wkraczającego Pasterza J. E. Ks. Biskupa Kubickiego imieniem Sekcji Technicznej Komitetu Budowy przewodniczący tej Sekcji inżynier J.Krzeczkowski, b.prezes Radomskiej Dyrekcji P.K.P., w pięknem krótkiem przemówieniu wypowiadając, że radością wezbrane są serca budujących z dokonanego dzieła i ufnością, że poświęcenie sprowadzi błogosławieństwo Boże tak, jak widoczne było też błogosławieństwo przy budowie prowizorycznej kaplicy.

Ksiądz Biskup podziękował za przemówienie, a zwłaszcza za wybitną p. inżyniera J. Krzeczkowskiego ofiarność dla parafji Glinickiej, m. in. piękny dom parafjalny na Glinicach powstanie swe zawdzięcza w lwiej części p. J. Krzeczkowskiemu.

Przed rzęsiście lampkami elektrycznemi oświetlonym polowym ołtarzem stanął Ksiądz Biskup w otoczeniu duchowieństwa (m. in. Ks. Dziekan Kanonik Dr.W. Kosiński, Ks. Prałat D. Sciskała, ks. pułkownik B.Wyganowski i wielu innych) członków komitetu, przy dźwiękach muzyki orkiestry kolejowej i wśród sztandarów i tysięcy wiernych.

Projekt kościoła parafjalnego na Glinioach.

Z ambony Najdost. Pasterza i gości zebranych w gorących słowach powitał miejscowy ks. proboszcz i odczytał depesze J. E. Ks. Biskupa Ordynarjusza Sandomierskiego, byłych księży proboszczów tej parafji i inne.

Odpowiedź i przemówienie Dostojnego Konsekratora zapadły w serca i pozostanąna długo w duszach obecnych. Miłość Jego Ekscelencji ku rodzinnemu miastu, gruntowna znajomość warunków przedmieścia, znawstwo duszy robotnika naszego i iście apostolska troskliwość o dusze ludu polskiego wypowiedziały się w słowach pełnych treści, poruszając do głębi umysł i serce słuchaczy, przejmując je silną wolą współdziałania przy budowie nowej świątyni.

Długa i rzewna ceremonja liturgiczna poświęcenia kamienia węgielnego, wmurowywanie tegoż, wedle wskazówek kierownika robót p. inżyniera Juljana Jakóbowskiego przez majstrów w śnieżnych fartuchach murarskich, podpisywanie pamiątkowych pergaminów, psalmy pokutne, litanja do Wszystkich Świętych—skupiła wszystkich w myśl powiedzenia Dostojnego Konsekratora: „Nie zimny kamień symboliczny święcimy, ale błagamy Pana Niebios, aby w tym Domu Bożym święte się stawały dusze człowiecze“. Błogosławieństwo dla dotychczasowych i przyszłych ofiarodawców, uroczysty powrót do tymczasowej kaplicy i wspólna fotografja zakończyły tę niepowszednią uroczystość.

Dla tak biednych dziś mieszkańców przedmieścia, podobna uroczystość, tylu gości życzliwych, tyle zainteresowania ze strony mieszkańców centrum miasta, jest nagrodą za dotychczasowe wysiłki i otuchą na przyszłość.

Dodać należy, że z powodu terenu i rozmiarów przyszłej świątyni, fundament wybudowany został na żelazobetonie z granitu o zaprawie cementowej, czyli taki fundament, jakiego co do rozmiarów i potęgi nie posiada żaden kościół w djecezji sandomierskiej.

Do błogosławieństwa J. E. Księdza Biskupa dla Komitetu Budowy i miejscowy proboszcz wszystkim życzliwym dodaje swoje skromne „Panie Boże zapłać“.

Ks. Dr. Stan. Głąbiński.

Ofiary na kongres.

W gotówce: Kurja Biskupia 6.005 zł., Pan Wojewoda Kielecki Paciorkowski 2.000 zł., Sejmik Radomski 1000 złotych, Sejmik Sandomierski 200 zł., Sejmik Opatowski 500 zł., Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej Parafji Opieki Najśw. Marji Panny w Radomiu wraz z patronatem 4.000 zł., p. Wincenty i Marja Szafrańscy z Kamiennej 100 zł., Spółdz. Kasa Poż.-Oszczędn. „Praca“ w Skarżysku 100 zł., Spółdz. Stow. Spoż. Wojsk. Wytw. Amunicji „Oszczędność“ 100 zł., Koło Zw. Prac. Umysł. Admin. Wojsk. w Skarżysku 100 zł., Inż. Jan Prot z Zagożdżona 50 zł., Ks. Józef Kuropieska 10 zł., Ks. G. Stadnicki z list139.77 zł., Stow. „Ognisko“ Prac. Wytw. Amunicji w Skarżysku 100 zł, Ks. Ściskała z list 106.50 zł., z listy № 230—65.20 zł., August Łempicki 100 zł., Ks. Suchecki z list 47.80 zł., Proboszcz par. Malice z list 40 zł., Ks. Bryński z list 50 zł, Ks. Krakowiak z list 25 zł., Ks. Kuropieska z list 10 zł., Ks. Korpikiewicz z list 50 zł., K. Popiołkiewicz z list 156 zł.

Przekazane wprost do Banku: Fabryka „Ćmielów“ 100 zł., Wojskowa Fabr. Przeciwgazowa w Radomiu 24.50 zł.

Ofiary w naturze: Magistrat miasta Radomia 5000 cegły, Dyrekcja Państwowej Wytwórni Prochu w Zagożdżonie 10.000 cegły, M. Den 3000 cegły, p. W. Roguski 1000 cegły.

Zaofiarowana cegła zużyta będzie na budowę hali na kongres.

Prace koło budowy hali zaofiarowały: Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej z Małęczyna, Mazowszan, Huty Mazowszańskiej i Sadkowa.

Furmanki do zwożenia cegły, wapna i piasku dały następujące wsie: Małęczyn, Janów, Mazowszany, Huta Mazowszańska, Sadków, Kiedrzyn.

Biura informacyjne Kongresu.

1. W sprawach organizacyjnych Kongresu zwracać się należy do Biura Kongresu Radom ulica Focha 2 (dawniej Zgodna) nad Bankiem Ziemiańskim telefon 34 50, lub do Sekretarza Generalnego Ks. Prałata Dominika Ściskały, Radom ul. Sienkiewicza 13, telefon 13 46 lub telefon 13-45.

2. W sprawach referatów i programu do Ks. Prałata Dr. Edwarda Górskiego. Sandomierz Kurja Biskupa. Podczas Kongresu — Radom Sienkiewicza Nr. 13.

3. W sprawach obchodowych, procesji, kazań i nabożeństw Ks. Prof. Seweryn Kiersztejna Radom, Kozienicka 31.

4. W sprawach procesji i porządku p. Zdzisław Przyjałkowski I Oddział Straży Ogniowej w Radomiu, ul. Traugutta (dawniej Długa) 57 i ul. Słowackiego 73, telefon 30 30 i telefon 30 31.

5. W sprawach dekoracji miasta inż. Edmund Mickiewicz dyrektor Lasów Państw. ul. Żeromskiego 53 I p. telefon 29-10 lub 29-24.

6. W sprawach przejazdu koleją p. inż. Rogiński i inż. Drzewicki ul. Piłsudskiego 10 telefon 35 00.

7. W sprawach mieszkań p. p łk. Stefan Jaždżyński—Magistrat lub biuro mieszkaniowe ul. Traugutta 57 telefon 30-30.

8. W sprawach chórów p, Maciej Glogier ul. Sienkiewicza 12 telefon 23-91.

9. W sprawach powitania XX Biskupów i dostojników inż. Stan. Łaguna prezes Dyrekcji Kolejowej telefon 35 00.

10. W sprawach sekcji młodzieży szkolnej ks. prałat dr. Henryk Gierycz ul. Traugutta 45 telefon 23-38.

11. W sprawach sekcji młodzieży pozaszkolnej ks. dr. Jan Cibor ul. Żeromskiego 59 telefon 18 38.

12. W sprawach sekcji Stowarzyszeń chrześcijańsko-społecznych Gen. Sekretarjat ul. Trawna 3 telefon 14-14.

13. W sprawach sekcji młodzieży z Krucjaty Eucharystycznej i Teresek ks. K. Grelewski St. Miasto 9.

14. O żetony, programy, karty wstępu, wydawnictwa Kongresu należy się zwracać do Biura Kongresu ul. Focha 2 telefon 34 50 i ks dr. Stefan Grelewski ul. Moniuszki 24.

15. W sprawie żywności, posiłku do pułk. G. Kawińskiego ul. Kozienicka, dowództwo 72 pułku telefon 30 70.

16. W sprawie ofiar na Kongres dyr. Lessel u Żeromskiego 51 lub p. Niemirko — Bank Spółek Zarobkowych plac 3 maja 1.

CZYTAJCIE!

Diecezjalne pismo **„SIEWCA PRAWDY".**

Wychodzi co tydzień, zawiera poważne artykuły z dziedziny religijnej, społecznej i oświatowej, podaje informacje ze świata, kraju i diecezji.

Prenumerata roczna wynosi 7 złotych.

Czasopismo **„PRAWDA KATOLICKA"**

jedyne pismo przeciw sekciarskie w Polsce. Omawia błędy sekt, działających w Polsce i zagranicą, ich organizację i propagandę. Sektom Prawda Katolicka przeciwstawia naukę Kościoła Katolickiego.

Prenumerata roczna wynosi 5 złotych.

Pisma te można zamawiać w Diecezjalnym Zakładzie Drukarskim w Sandomierzu.

Konto P. K. O. Nr. 160 223.

SWÓJ DO SWEGO!

Kupujcie wszyskie artykuły spożywcze w sklepach

Spółdzielni Pracown. Fabr. Broni W RADOMIU.

w sklepie przy ul. Broni Nr. 1,
„ „ „ Słoneczna 28,
„ „ „ Słowackiego 71 (Glinice),
„ „ „ Stare Miasto 18,
„ „ „ Kieleckiej róg Polnej Zamłynie).

Miara i waga uczciwe. Ceny nizkie.
Codziennie świeży i DOBRY CHLEB
z własnej piekarni mechanicznej.

Wydawca: Komitet Wykonawczy Pierwszego Kongresu Eucharystycznego Diecezji Sandomierskiej.

Redaktor odpowiedz. Ks. D-r Stefan Grelewski. Konto P. K. O. № 68.353 z zaznaczeniem że pieniądze nadesłane na R-k Kongresu

Druk S. Nowakowski—Radom, ul. Zeromskiego 49. 8647—32.